

-OsiraKrant

UITGAVE VAN OSIRAGROEP

Pag 6

'Zorgen zit in mij'

Met de campagne 'West Werkt in de Zorg' worden banen in de zorg onder de aandacht gebracht van werkzoekenden. 'Rolmodellen' Tessa en Agnes van OsiraGroep zijn erbij betrokken.

Pag 9

Vijf vragen aan Hans van Fulpen

De bestuurlijke fusie tussen Amstelring en OsiraGroep is een feit. Bestuurder Hans van Fulpen over Amstelring, de reden van de fusie en de organisatie in de toekomst.

Pag 10

Op het menu: pannenkoeken

Sint Jacob herbergt sinds tien jaar een Huntington-unit. Op een donderdagmiddag in februari staan pannenkoeken met spek of banaan op het menu. 'Hoeveel kun je op? Zevenentwintig?'

Nu zoeken we antwoorden die passen bij de huidige veranderingen

Àlle Amsterdammers

Op 5 februari jl. opende burgemeester Cohen het woongebouw Foe Ooi Leeuw in Amsterdam Zuidoost. In de 54 appartementen wonen oudere Amsterdammers van Chinese afkomst. Het heeft bijna tien jaar geduurd voordat deze langgekoesterde droom van de Chinese gemeenschap in vervulling is gegaan. Al die jaren heeft OsiraGroep dit initiatief met raad en daad bijgestaan.

Op 8 april aanstaande bestaat het A.H. Gerhardhuis, het eerste humanistische verzorgingshuis van Nederland 50 jaar. In 2007 bestond het Willem Dreshuis, het eerste sociaaldemocratische verzorgingshuis 50 jaar. Amstelrade bestond vorig jaar 40 jaar en het oudste onderdeel van OsiraGroep, woonzorgcentrum Bernardus is opgericht in 1839. OsiraGroep heeft een rijke traditie. Tot ver na de tweede wereldoorlog werden er aparte instellingen gebouwd voor elke levensovertuiging. Vanaf de jaren 1970 is daar langzaam verandering in gekomen. Toch is het goed om ons te herinneren dat al onze huizen ooit zijn opgericht om een omgeving te scheppen waar katholieken of humanisten of socialisten of mensen uit een bepaalde buurt zich thuis voelden. En hoewel je in elk huis nog steeds de wortels van weleer kunt herkennen, is nu iedereen ongeacht zijn achtergrond, leefwijze of afkomst welkom. Hetzelfde geldt voor Osira Thuiszorg.

De laatste veertig jaar is de diversiteit onder de Amsterdamse bevolking sterk toegenomen. En zoals we in het verleden antwoorden vonden op de uitdagingen van toen, zoeken we nu antwoorden die passen bij de huidige veranderingen. Zoals Foe Ooi Leeuw.

OsiraGroep wil de beste dienstverlener zijn. Ik zou daarachter aan zeggen: voor àlle Amsterdammers, of ze nu al generaties in onze stad wonen of hier de afgelopen decennia een nieuw thuis hebben gevonden.

Harry Moeskops
Raad van Bestuur

-OsiraKort

Korte berichten

In december opende het appartementencomplex Jatopa in Amsterdam Slotervaart zijn deuren. Hier wonen vierentwintig bewoners verspreid over vier groepswooningen. Mevrouw Agaatz en de heer Buhrs zijn twee van hen.

Wonen in Jatopa: 'Het kleine hier vind ik fijn'

De heer Buhrs

Mevrouw Agaatz

Drie weken woont mevrouw Agaatz (81) nu in de Indisch Molukse woongroep. In 1947 kwam ze als twintigjarige naar Nederland. Ze heeft altijd veel genoten, vertelt ze. Na een studie Engels in Londen, leidde ze Amerikanen rond in Nederland. En zij reisde door Europa, Zuid-Amerika, Zuid-Afrika. De laatste jaren woonde mevrouw Agaatz in een flatgebouw in de buurt van Jatopa. Toen viel ze steeds vaker en een kennis attendeerde haar op deze woongroep. 'Het kleine hier vind ik fijn, gezellig, dan kun je beter met elkaar praten. Dit kwam toevallig langs, het is niet zo dat ik per se in een Indisch Molukse woongroep wilde wonen. Het moet gewoon klikken. Maar omdat er één cultuur is, kun je wel over bepaalde termen meepraten en makkelijk met elkaar omgaan.'

Op zichzelf met verzorging

Een etage hoger woont de heer Buhrs (86) in een gemengde woongroep. Vier, vijf jaar geleden kreeg de geboren Amsterdammer waarschijnlijk een tia, waardoor zijn gezichtsvermogen steeds verder afnam. Zelfstandig wonen ging, met behulp van thuiszorg, nog prima. Tot een half jaar geleden. Hij kookte aardappelen en stootte het pannetje van het fornuis. Gelukkig zonder gevolgen, maar zijn kinderen zeiden, dat doen we niet meer. Hij had het hier meteen naar zijn zin. 'Op mijn eigen en toch verzorging krijgen. Ik voel me hier fantastisch, met mijn eigen spullen en ik klets met iedereen. Ook met mensen uit andere groepswooningen.' Maar het was wel wennen, ook aan de medewerkers. 'Je moet naar elkaar toe groeien, en dat gaat heel goed.' Aan zijn kledingkast hangt zijn buschauffeuruniform; meer dan 25 jaar was hij buschauffeur. De papagaai in zijn kamer maakt kabaal. 'Koen!', roept de heer Buhrs streng. 'Koen maakt mij elke ochtend om acht uur wakker met Pipo de Clown en Mama Loe.'

Meer weten over wonen in Jatopa? Kijk voor informatie op www.osiragroep.nl.

Huiskamer op Delflandplein

De voorbereiding voor de opening van de huiskamer voor ouderen op het Delflandplein in Slotervaart, is in volle gang. Naast de wijkmeesters van woningcorporatie De Key en medewerkers van het stadsdeel, is ook OsiraGroep hierbij betrokken.

Een service-conciërge regelt straks praktische zaken zoals het sleutelen en agendabeheer. Verder opent de conciërge de deur voor inloopkoffieochtenden, zorgt voor koffie en thee en helpt bij het opzetten en zoeken naar activiteiten.

Burgemeester Job Cohen opent begin februari Foe Ooi Leeuw, de eerste woonvoorziening voor Chinese ouderen in Amsterdam.

Foto: Dik Verwoerd

Keurmerk voor kleinschalig wonen

De locaties Saaftingestraat en Wolbrantskerkweg van OsiraGroep ontvingen onlangs het Corona Kleinschalig Wonen keurmerk. Corona Kleinschalig wil woongroepen realiseren waarin huiselijkheid het uitgangspunt is. Het gaat om aantrekkelijke woongroepen voor dementerende ouderen met een breed pakket aan zorg en service.

Bewoners zetten hun leven voort op een voor hen vertrouwde wijze en er wordt zorg geleverd volgens de principes van belevingsgerichte zorg. Woongroepen die aan de gestelde eisen voldoen, ontvangen het keurmerk Corona Kleinschalig Wonen.

Vernieuwing De Drie Hoven

Dit jaar start de herontwikkeling van het ooit grootste verpleeg- en verzorgingshuis van Nederland: De Drie Hoven. Het hele terrein gaat op de schop. Rondom een groen en levendig middengebied komen woningen met en zonder zorg. Het gerenoveerde verzorgingshuisgedeelte blijft als enige gehandhaafd.

Gevelbelettering

Er wordt hard gewerkt aan de nieuwe gevelbelettering van onze gebouwen. In plaats van de oude logo's van Antaris, Amstelrade en Fontis prijkt straks op ieder Osira-gebouw het OsiraGroep-logo. Natuurlijk in combinatie met de naam en/of functie van de locatie. Aan het einde van het eerste kwartaal van 2009 zijn de meeste resultaten zichtbaar.

Agenda

8 April 2009 Het A.H. Gerhardhuis bestaat in april vijftig jaar. Het verzorgingshuis in Amsterdam Nieuw West, nabij het Slotermeer, werd op 8 april 1959 officieel geopend door de toenmalige burgemeester. Het A.H Gerhardhuis pakt flink uit om dit feestelijke jubileum te vieren. Er komt onder meer een spelletjesmiddag, een modeshow, een expositie en een optreden van een artiest, wie is nog geheim...

DeFakkel

'Wat wil ik nou eigenlijk?' pag. 11

De Artotheek

De Artotheek Het Gouden IJ aan de Laan van Kronenburg 12 in Amstelveen verkoopt én verhuurt kunst die is gemaakt door mensen met een lichamelijke beperking.

Neem voor informatie contact op met Mieke Cosemans, 020 5470470 / mcosemans@osiragroep.nl. Kijk voor meer voorbeelden uit de collectie op www.hetgoudenij.nl.

Nieuwe start na renovatie Emmikhovenflat

Zesennegentig gerenoveerde woningen, zes vernieuwde bedrijfsruimtes in 'de plint', een opgefriste gevel en nieuwe entrees. Eind januari werd de Emmikhovenflat in Osdorp officieel heropend door woningcorporatie Stadsgenoot en projectontwikkelaar Deltaforte in aanwezigheid van bewoners en andere betrokkenen. OsiraGroep levert vanuit ontmoetingscentrum De Wachter zorg en diensten aan de bewoners van de Emmikhovenflat. De samenwerking tussen OsiraGroep en Stadsgenoot biedt de veelal oudere bewoners de mogelijkheid om zo lang mogelijk zelfstandig te blijven wonen.

Ouderen Consultatiebureau

Het Ouderen Consultatiebureau in de Baarsjes is al meer dan een jaar succesvol operationeel. Het blijft dan ook in 2009 voortbestaan. Het bureau is opgezet door het Stadsdeel de Baarsjes én OsiraGroep. Ouderen uit de buurt kunnen er terecht voor advies en een gezondheidsscreening: tijdens dit onderzoek van ongeveer één uur neemt een fysiotherapeut een bewegingstest af. Daarna controleert een verpleegkundige het cholesterol, bloed, longfunctie, gewicht en suiker. Na afloop, ontvangt de bezoeker de uitslag en een advies.

osira thuiszorg

Informatie over thuiszorg? Bel gratis

0800 - 366 84 79

Op dinsdag 17 februari werden twee nieuwe ruimtes in woonzorgcentrum Vreugdehof officieel geopend: een Bezinningscentrum en een Stiltecentrum.

Stilte en bezinning in Vreugdehof

Het Bezinningscentrum is onder meer bedoeld voor kerkdiensten. Het Stiltecentrum is een plek waar mensen zich kunnen terugtrekken, stilte kunnen ervaren en tot zichzelf kunnen komen.

Tijdens de opening namen bezoekers hun eigen steen(tje) mee en droegen zo een steentje bij aan de opening. De steentjes liggen in het Bezinningscentrum.

Liedjes zingen

Regien Laagland, activiteitenbegeleider van de dagbesteding in Het Schouw, gaat elke maand met een groepje ouderen naar een crèche in de buurt om liedjes te zingen. 'In woonzorgcentrum Het Schouw in Amsterdam Noord komen dagelijks tientallen ouderen naar de dagbesteding. Een aantal van hen is vergeetachtig.' Eén keer per maand op vrijdagochtend rijden ze met de activiteitenbegeleiders in een busje naar een crèche in de buurt. Zo ook in januari. 'We vertrekken met zeven bezoekers en worden verwelkomd door een grote groep peuters en kleutertjes voor het raam. Na een kopje koffie en een koekje zingen we kinderliedjes. Die kennen we allemaal. Ik speel gitaar, de liedjes zijn erg gemakkelijk om te leren. We hebben tamboerijnen en de kinderen dansen in de kring die we samen gemaakt hebben. Na een uurtje pikt het busje ons weer op en worden we door alle kinderen uitgezwaaid.'

'West Werkt in de Zorg'

Begin februari vond de kick-off plaats van 'West Werkt in de Zorg'. Dit is onderdeel van de campagne 'West Werkt' waarin ook de thema's ondernemerschap en Haven/ Schiphol zijn opgenomen. Medewerkers van OsiraGroep zijn aangetrokken als 'rolmodellen'. Zij kunnen immers als geen ander toelichten wat werken in de zorg inhoudt en waarom ze dit werk doen.

De campagne is een initiatief van Nieuwe Kansen Nieuw West, de Dienst Werk en Inkomen (DWI) en UWVWERKbedrijf. Samen willen zij de arbeidsparticipatie in Nieuw West stimuleren. In de zorgsector is voldoende vraag naar arbeidskrachten. Nu moeten nog de juiste kandidaten de weg naar een baan in de zorg vinden. Op de kick-off introduceerde de portefeuillehouder van Osdorp, Achmed Baådoud, de campagne. Gevolgd door een optreden van 'Taante' (Jetty Mathurin) met onder meer een peptalk - 'Yes Tj akka, we can, op hete kolen lopen' - en de onthulling van de foto's en verhalen van rolmodellen op de kaartjes in een eerste-hulpdoos.

Lees de interviews met twee van hen op pag. 6-7

Foto: Jaap Wals

Spirituele uiting of gewoon lekker tekenen

Begeleidster José Rientsma heeft de cursusruimte in ontmoetingscentrum De Wachter sfeervol ingericht voor de cursus mandala tekenen. Op tafel liggen voorbeelden van tekeningen en er brandt een kaars. Een mandala is een cirkel-vormige, symmetrische afbeelding met daarin andere symmetrische afbeeldingen. Een goede mandala laat veel van de persoon zelf zien. Daarom probeert José een veilige sfeer te creëren. Voor de een is tekenen een uiting van spiritualiteit, vertelt zij, voor de ander is het gewoon lekker tekenen. Niets moet, alles mag.

Vandaag zijn twee cursisten aanwezig, mevrouw Cornelissen-Lambrechts (73) en mevrouw van Willegen (71). José legt uit dat er verschillende vormen van mandala tekenen zijn: de basis, de chakra, numerologie en symboolkaarten. Vandaag gaan ze Keltisch tekenen. Eerst leren ze vlakken van licht naar donker in te kleuren en krijgen ze uitgelegd wat het verschil is tussen de ronde golvende vrouwelijke lijnen en de hoekige mannelijke lijnen. Daarna maken ze een eigen ontwerp binnen een cirkel.

Afpellen van een ui

Mevrouw Cornelissen-Lambrechts heeft nog nooit een les gemist. Er is zelfs eens een les verzet omdat zij niet kon. Als kind was mevrouw altijd met tekenen bezig. Vooral het werken met kleur trekt haar

zo aan in mandala's tekenen. Dat heeft ze van haar ouders meegekregen die in de woninginrichting werkten. 'De mandala's in strakke designstijl vind ik het mooist', zegt ze. Voor haar is een echte mandala 'als het gevoelsmatig iets met je doet. Je gevoel moet zeggen dat het goed is, punt uit. Anders zet ik er de schaar in.'

Haar medecursist mevrouw Van Willegen, dacht vroeger dat ze niet kon tekenen. Maar na een cursus kalligrafieren rolde ze van het een in het ander. Ze vindt het plezierig en ontspannend. 'Als je het moeilijk vindt, dan blokkeer je.' Ze is wel spiritueel maar niet zweverig. Niets is toeval, alles valt je toe, leerde ze tijdens een cursus praktische filosofie. 'We zijn hier op aarde om ons te 'ontwikkelen', zoals het afpellen van een ui.'

Voor meer informatie over activiteiten, bezoek onze website www.osiragroep.nl.

Mag ik roken? En andere vragen

Elke dag komen op de afdeling Zorgadvies talloze vragen binnen over locaties, de zorg of de diensten. De drie meest gestelde vragen én antwoorden op een rij.

OsiraGroep realiseert her en der in de stad samen met woningbouwcorporaties diverse zorgwoningen én groeps-woningen. In de zorgappartementen wonen ouderen zelfstandig en krijgen ze de nodige zorg thuis geleverd. De groeps-woningen zijn bestemd voor meerdere bewoners. Zij hebben elk hun eigen appartement én een gemeenschappelijke huiskamer en keuken. Zij krijgen woonbegeleiding en ondernemen gezamenlijk activiteiten. OsiraGroep heeft zorg- en groeps-woningen in onder andere Westerkaap, Jatopa en Scala en het onlangs feestelijk geopende Foe Ooi Leeuw. Her en der verrijzen ook zorgsteunpunten, ouderenwoonkamers en activiteitencentra. De aspirant bewoners gaan niet over één nacht ijs bij hun beslissing. Ze willen antwoord op, soms prangende, vragen.

Eén zo'n vraag is: wat zijn de reële kosten?

Het antwoord: Als bewoner van een zorgwoning huurt u rechtstreeks van de woningbouwcoöperatie. Afhankelijk van uw inkomen kunt u huurtoeslag bij de gemeente aanvragen. De zorg die u nodig heeft wordt in principe betaald uit de AWBZ. Wel moet u een inkomensafhan-

kelijke bijdrage betalen. Meer hierover staat in de folder 'Informatie over eigen bijdrage Zorg bij verblijf' van het Centraal Administratie Kantoor (CAK). U kunt ook terecht bij de medewerkers van Osira Zorgadvies. Zij geven u zelf informatie of verwijzen u naar instanties die dat kunnen.

Andere vragen gaan over de faciliteiten in of rond de woningen. Zo willen toekomstige bewoners graag weten: is er een restaurant waar wij, samen met andere bewoners kunnen lunchen of dineren?

Het antwoord: De groepswonenprojecten hebben een eigen keuken, waar de bewoners hun gezamenlijke maaltijden koken. De bewoners van zorgwoningen en WIBO-woningen wonen zelfstandig en kunnen dus ook hun eigen maal bereiden. Maar als zij eens buiten de deur willen eten, kan dat in een restaurant van één van de Osiralocaties in de buurt. Onze locaties liggen verspreid over de hele stad. Een bewoner van Westerkaap kan bijvoorbeeld straks vlakbij in het restaurant van de verbouwde Rietvinck dineren. En bewoners van de onlangs vernieuwde Emmikhovenflat kunnen voor een driegang maaltijd terecht in De Wachter.

Een laatste, vaak ook prangende vraag: mag ik roken in mijn groeps-woning?

Het antwoord: Ja dat mag, mits u de andere bewoners niet stoort. Dus: bespreek uw rookwens met de andere bewoners, samen komt u er wel uit.

Huldiging bewoner De Drie Hoven

Op maandag 16 februari werd de heer A. Ruisaard, bewoner van De Drie Hoven, door de voorzitter van de CNV Hout en Bouwbond gehuldigd voor zijn tachtigjarige lidmaatschap van de bond. Een maand na zijn 98ste verjaardag. Ook voor de vakbond een unieke gebeurtenis, nog nooit kwam het voor dat iemand zo lang lid is. Als aandenken ontving hij een Delfts blauw bord en een prachtig boeket bloemen. Op dertienjarige leeftijd startte de heer Ruisaard als timmermansleerling in de bouw en ging 's avonds naar school om verder te leren, onder andere aan bouwtechnisch tekenen. Op zijn achttiende werd hij lid van de vakbond.

Ook een vraag over onze zorg en diensten in Amsterdam? Bel met onze adviseurs van Zorgadvies T 0800 - 366 84 79.

De huizen van OsiraGroep zitten boordevol verhalen. Van de bewoners, maar ook over de locatie zelf. We gaan terug naar de jaren zeventig en tachtig. Met de leus **'Het kan ons niet verdommen, ons bejaardenhuis mot er kommen'** voerden betrokken buurtbewoners uit de Spaarndammerbuurt vanaf 1970 actie voor een 'eigen' bejaardenhuis. En met succes, want inmiddels bestaat De Bogt/ Westerbeer dertig jaar. Een voormalig receptioniste vertelt over de sfeer van weleer.

Mevrouw Wekker (79)

'Het kan ons niet verdommen, ons bejaardenhuis mot er kommen'

Vechten en knokken voor praktische zaken, eerlijk en recht voor zijn raap, met het hart op de tong; de typische Amsterdamse mentaliteit. Vanaf de jaren zeventig voerden buurtbewoners actie omdat zij het

winkeliers, straatcabaret. 's Middags was de Grote Zaal in het nieuwe huis afgeladen en buiten volgden veel bewoners het gebeuren via de televisie. Het feest ging tot laat in de avond door.

Actie in de Spaarndammerbuurt

onrechtvaardig vonden dat er in 'hun' Spaarndammerbuurt geen bejaardenhuis was. Oudere bewoners moesten uitwijken naar huizen in Osdorp, Slotermeer en Buitenveldert. Terwijl er genoeg onbewoonbaar verklaarde woningen in hun wijk gesloopt konden worden om ruimte te maken.

Den Uyl slaat paal

Na zeven jaar actievoeren was het dan zo ver. De toenmalige minister-president Joop den Uyl 'sloeg' de eerste paal van De Bogt/ Westerbeer, genoemd naar twee windmolens die vroeger in de buurt stonden. Maar het actievoeren was nog niet voorbij: buurtbewoners kwamen massaal in opstand tegen de hoge huurprijzen van het nog te openen bejaardenhuis. Er werd zelfs gedemonstreerd op het Binnenhof, met resultaat: de huurprijzen daalden met 75 gulden.

In 1979 verhuisden de eerste bewoners naar een woning in het verzorgingshuis De Bogt of naar een aanleunwoning in De Westerbeer. Wethouder Kuijpers opende het complex officieel op 22 mei 1980. Het jaar van de kroning en de krakersrellen. De opening ging gepaard met talloze activiteiten voor de buurt: voetbalwedstrijden, een ballonnenwedstrijd, kraampjes van

'Het gezelligste huis van Amsterdam'

Mevrouw Wekker (79) was van 1987 tot 2004 receptioniste in de Bogt/ Westerbeer. 'Ik woonde sinds 1959 op Overtoomseveld, dus ver van de Spaarndammerbuurt. Ik kende het daar helemaal niet. Ik kreeg zes kinderen, en bleef thuis totdat ze ouder werden. Mijn schoondochter werkte in het bejaardenhuis. Ik hoorde dat ze in de zomer te weinig personeel hadden en solliciteerde als receptioniste. De volgende dag kon ik al beginnen. Ik heb er tot mijn 74e gewerkt. De beginperiode was ideaal. De mensen woonden er vanaf hun 65e. Het was een en al liefde en plezier. De bewoners hadden toen, anders dan nu, nog geen verzorging nodig. Ook was er verhoudingsgewijs toen vrij veel personeel. Ik zeg wel eens, er is nu meer te doen, maar met minder personeel. De Bogt/Westerbeer was het gezelligste huis van Amsterdam, dat droegen we ook uit: een keer per jaar was er groot feest voor de bewoners. De medewerkers repeteerden dan maandenlang allerlei sketches. Inmiddels woon ik al vijftien jaar in Hoorn, in de buurt van mijn twee dochters.'

Bron De foto's komen uit het archief van De Bogt/ Westerbeer

Axel Bosters: Nerd op IJburg

Axel Bosters (26) werd drie maanden te vroeg geboren. Door het zuurstofgebrek dat hij opliep, is hij nu ernstig lichamelijk gehandicapt en heeft hij bij bijna alles hulp nodig. **Behalve bij computerreparaties.** Axel is een nerd, hij maakt defecte PC's weer als nieuw en ontwerpt websites voor wie dat wil.

‘Wàt, wordt er gewerkt in West?’

Dat riep Taante (cabaretière Jetty Mathurin) toen ze haar ‘neef’ Achmed Baâdooud, wethouder Werk, Inkomen en Economie in Osdorp, tegenkwam op de markt. Hij vertelde haar over de campagne ‘**West Werkt in de Zorg**’. Met dit initiatief willen Nieuwe Kansen Nieuw West, de Dienst Werk en Inkomen en UWVWERKbedrijf de arbeidsparticipatie in deze regio stimuleren. Acht rolmodellen van OsiraGroep zijn bij de campagne betrokken, onder wie Tessa en Agnes. Zij kunnen immers als geen ander vertellen waarom ze in de zorg werken.

De verhalen van de rolmodellen van OsiraGroep en andere zorgorganisaties zijn verzameld in **eerstehulpdoosjes**, die de afgelopen weken werden uitgedeeld op voorlichtingsbijeenkomsten over carrièremogelijkheden in de zorg. Ook zijn ze te lezen op www.westwerkt.nl

Tessa Peerdeman-Brouwer (24)

Wat doe je voor werk? ‘Ik ben woongroepbegeleider in een woonvorm van zes dementerende ouderen op de Wolbrantskerkweg. Ik heb de opleiding SPW Woonbegeleider gedaan. Dit is de ideale plek, want je ziet er alle aspecten van de opleiding in terug. Ik begeleid de bewoners bij de dagelijkse bezigheden, zoals lichamelijke verzorging, eten en drinken, koken, doktersbezoek, een dagje weg. Ik sta alleen op één groep, maar krijg hulp van een gastvrouw, vrijwilliger of familielid. Ons doel? We proberen de thuissituatie van mensen zoveel mogelijk te behouden en gaan daarbij uit van wat iemand nog wel kan. Wij werken bij de mensen in huis, zo zie ik dat.’

Waarom doe je dit? ‘Zorgen zit in mij. Het zit in je aard of niet. Je moet er echt voor mensen willen zijn. Ik voel me hier op mijn gemak, het is een deel van mezelf geworden. Als woongroepbegeleider moet je geduldig en creatief zijn, kunnen improviseren. Het leuke is dat je samen met de bewoners de dag kan inrichten en dat er ruimte is voor spontane acties. Als het mooi weer is, kun je makkelijk lunchen in het park. Het is een kleine groep, waardoor je echt een band opbouwt met de bewoners. Het zijn bijzondere mensen. Ieder heeft zijn eigen levensverhaal met de nodige ervaringen. Ze weten niet meer wat ze gister hebben gegeten maar hebben wel hele verhalen over vroeger, erg interessant.’

Natuurlijk is het moeilijk als iemand overlijdt, maar daar leer je mee omgaan. Ik denk dat ik hier nog veel kan betekenen en bereiken. Wel wil ik op den duur een interne medische opleiding doen.’

Waarom doe je mee met de campagne? ‘Ik denk dat veel mensen het werk leuk vinden. Vaak wordt gedacht, de zorg is niets voor mij. Die mensen denken aan kunstgebitten of ontlasting. Natuurlijk hoort het erbij, maar er zijn zoveel meer onderdelen aan dit werk; je kunt jezelf er echt in kwijt.’

Agnes van de Oever (44)

Wat doe je voor werk? ‘Vanaf mijn zeventiende werk ik in de zorg, dat was toen geen bewuste keuze. Ik wist wel dat ik iets met mensen en andere culturen wilde doen. Mijn vader zag een vacature voor leerling ziekenverzorgende op de somatische afdeling in De Drie Hoven. Ik was nieuwsgierig en vond het een goede combinatie, betaald werk en leren tegelijkertijd. Vanaf dag één wist ik dat het mijn ding was. Daarna ben ik doorgroeid naar leidinggevende functies. Nu ben ik teamleider van de groepswoningen in Leo Polak op de tweede etage. Zes woningen, elk met zes bewoners en vier/vijf medewerkers. Ik manage, coach, begeleid en ondersteun als en waar dat nodig is. Een leuke, enerverende en afwisselende baan.’

Dat Axel 'iets' heeft met computers is goed te zien in zijn gloednieuwe appartement in Meijboom op IJburg. Op de werkbanken langs twee muren staan een computer, een laptop en liggen diverse technische boeken. In een vitrine heeft hij zijn 'computermuseum' met alle computers die hij tot nu toe heeft gehad. 'Computeren is mijn grote hobby', vertelt hij, 'al sinds mijn zesde jaar. Want computers kan ik helemaal alleen.' Hij volgt nu een opleiding voor computertechnicus: leerzaam en vooral erg leuk. Een opleiding waarmee hij later aan de bak hoopt te kunnen. Want dat is wat hij ambieert, een baan in IT business.

Kick

Voordat hij in Meijboom kwam wonen, woonde hij bij zijn moeder in Noord, op de Nieuwendammerdijk. Van huis uit ging hij dagelijks naar activiteitencentrum Amstelrade op de Laan van Kronenburg in Amstelveen. Daar had hij de laatste tijd een computerwerkplaats, zijn eigen winkeltje, want Axel repareert computers voor anderen en verdient daar een zakcent mee. Dat is zijn kick, want hoewel hij bij bijna alles hulp nodig heeft, is hij op computergebied geheel zelfstandig. Hier heeft hij niemand nodig, sterker nog hier kan hij juist anderen helpen en verdient hij ook nog wat. Voor de afwisseling bouwt hij ook websites. Iets totaal anders maar juist daarom ook uitdagend. Hij maakte er één voor de AGO, voor Amstelrade en voor nog enkele andere organisaties.

Gewapend beton

Het werken met computers helpt hem ook bij het wennen in en aan zijn nieuwe woonomgeving. Want eerlijk

gezegd, was dat best wel moeilijk. Hij mist zijn moeder en moest erg wennen aan het feit dat anderen, in eerste instantie onbekenden, hem moeten helpen met aankleden, wassen en allerlei andere dingen. Nu hij de woonbegeleiders wat beter kent, vindt hij het minder vervelend. Maar aan het wonen op IJburg zelf is Axel nog niet echt gewend. Meijboom ligt niet om de hoek van de IJburgse winkelstraat, dus is het voor Axel moeilijk om daar te komen. 'Maar gelukkig neemt mijn moeder boodschappen voor me mee.' Het is dat de muren van het appartement ongeveer van gewapend beton zijn, anders had Axel 'natuurlijk' allang de foto van zijn moeder opgehangen. En het toiletkastje in de badkamer 'maar de muren hier zijn niet om door te komen, daar heb je een echte klopbetonboor voor nodig. Dus wie zo'n boor heeft en een paar uurtjes vrij, is van harte welkom.'

Meer informatie over deze nieuwe locatie voor wonen met ondersteuning, vindt u op onze website: www.osira-groep.nl.

'Je bent de hele dag actief bezig'

Margaretha Daemen (38): 'Ik volg de driejarige opleiding Verzorgende IG 3 en ben nu tweedejaars. Hiervoor was ik caissière bij de Albert Heijn. Op zich leuk, maar ik zag het niet zitten om tot mijn 65e achter de kassa te zitten. Vroeger heb ik in de ouderenverzorging gewerkt en ik wilde weer terug. Je kunt er met dit werk echt voor mensen zijn. Iets voor ze betekenen. En je krijgt er veel voor terug, veel waardering.'

'Tijdens de opleiding lopen we stage, je leert natuurlijk het meeste in de praktijk. Ik heb een jaar stage gelopen in Sint Jacob, en nu sinds een half jaar in De Venser. Hier werk ik op een afdeling met vijftig bewoners. Per dienst werk je met z'n tweeën. Er woont een groot aantal Surinaamse ouderen, die allemaal zorg nodig hebben. Ik help met algemene dagelijkse handelingen. De ene help ik met steunkousen aantrekken, de ander met wassen. De insteek is dat ze zo veel mogelijk zelf doen. In deze stage heb ik vooral verpleegtechnische handelingen geleerd, zoals medicijnen injecteren en bloed afnemen. Ik vind het geweldig, eigenlijk is alles leuk. Je bent de hele dag actief bezig. Ik blijf dit zeker doen na de opleiding.'

Tessa Peerdeman-Brouwer

Agnes van de Oever

Deze foto's zijn gebruikt in de campagne. Fotografie: Bettina Neumann. Foto editing: Colombo Amsterdam

Waarom doe je dit? 'Het leuke is het kleinschalige karakter, waardoor er ruimte is voor aandacht. Je ziet mensen opeens opfleuren, het is prachtig dat je daaraan mee kunt helpen. En het is elke keer weer een uitdaging. Ook het omgaan met verschillende medewerkers, met elk hun eigen achtergrond, cultuur, eigen meningen. Ik leer nog steeds, bijvoorbeeld als sommige situaties anders uitpakken dan ik vooraf dacht. Ik ga met veel plezier elke dag naar mijn werk. Pas als ik opsta en denk 'daar gaan we weer' moet ik op zoek naar een andere baan.'

Waarom doe je mee met de campagne? 'Vaak hoor je mensen zeggen dat de zorg niets voor hen is, bijvoorbeeld vanwege de lichamelijke verzorging. Ik vind dat een ondersneeuwing van het beroep. Het is maar zo'n klein onderdeel. Iedereen heeft gevoelens, gedachten, bovendien doen veel mensen nog veel zelf. Je moet geduld en inlevingsvermogen hebben om in de zorg te kunnen werken. Openstaan voor anderen, erg flexibel zijn en kritisch kijken naar jezelf en anderen. Het is een pittig beroep, lichamelijk en geestelijk. Je komt met rouw en verdriet in aanraking. Dat heeft mij erg gevormd tot wie ik nu ben. Maar het is ook erg mooi werk. Geen dag is hetzelfde. Elke dag je best doen om het zonnetje voor de bewoners te laten schijnen.'

'Het werk heeft mij gevormd tot wie ik nu ben'

Margaretha Daemen (38)

Autochtone ouderen en allochtone jongeren ontmoeten elkaar meestal niet vanzelf. Met het project 'Op mijn stoep' organiseren OsiraGroep, het ROC van Amsterdam en Bosch Film deze bijzondere contacten. Jongeren nemen ouderen mee naar de buurt waarin de jongeren nu en de ouderen vroeger woonden. **De gezamenlijke binding met de buurt verbindt ook hen en biedt aanknopingspunten voor een gesprek.** In totaal gaat het om dertig koppels, die elkaar drie keer ontmoeten. Zes van deze ontmoetingen zijn gefilmd en worden uitgezonden op AT5. Het echtpaar Van Bienen uit De Drie Hoven en ROC studente Lale Dilmaç (verzorgende/verpleegkundige) zien de beelden terug van hun eerste ontmoeting.

Vooraf eerstejaars studenten van de richting Zorg en Welzijn van het ROC van Amsterdam werken mee aan het project. Weinig studenten hebben interesse in de ouderenzorg, velen kiezen voor bijvoorbeeld 'kinderopvang'. Het project 'Op mijn Stoep' wil de negatieve beeldvorming over en weer doorbreken. Laten zien dat allochtone jongeren wel degelijk betrokken zijn bij hun buurt en hun samenleving. Dat Amsterdamse ouderen met hun ervaringen veel meer kunnen bijdragen dan ze zelf beseffen. En dat beiden het leuk kunnen hebben met elkaar.

Dansen op het Leidseplein

'Jullie hebben een primeur', zegt regisseuse Julia von Graevenitz tegen het echtpaar Van Bienen en ROC studente Lale Dilmaç die in de filmzaal van De Drie Hoven de eerste aflevering van 'Op Mijn Stoep' gaan bekijken. 'We willen met dit project jong en oud met elkaar in contact laten komen, dat gebeurt nu niet veel. Er leven

veel vooroordelen: jongeren zijn ongeïnteresseerd, lui, weten niets meer van geschiedenis. En ouderen, die zeuren alleen maar. Maar wij weten wel beter. Een ding bindt ons allemaal: onze stad, Amsterdam, daar is veel over te vertellen.'

In de eerste aflevering ontmoet de zeventienjarige Lale het echtpaar Van Bienen, beiden in de tachtig, in hun woning. 'Het avontuur tegemoet', grapt meneer Van Bienen. Ze gaan naar het Leidseplein, daar waar het echtpaar elkaar voor het eerst ontmoette en hun verkerings-tijd doorbracht. Net als vroeger wagen ze nog een dansje midden op het plein. Dan voert de ontmoeting het echtpaar en de studente naar Slotervaart. Als ze de beelden terugziet van haar oude huis, dat nu wordt gerenoveerd, moet Mevrouw Van Bienen een traantje wegpinken. 'Oh wat schrokken wij. Wat is dit mooi.'

Sieraden

Lale verwachtte dat haar ontmoeting met het echtpaar moeilijk zou zijn: 'Ik dacht dat ze niet veel uit zichzelf zouden vertellen. Maar ze zijn zo leuk, zo lief, mijn beeld is echt veranderd.' Ook haar vooroordeel over vroeger blijkt ongegrond: 'Ik dacht dat ze nooit uitgingen vroeger, maar dat deden ze wel.' Lale woont tegenover een verzorgingshuis en doet daar vrijwilligerswerk. Maar ze was nog nooit in iemands huis geweest. Hoewel Lale's blik op ouderen door de

ontmoeting is veranderd, blijft ze toch bij haar wens om kinderarts te worden. 'Dat wil ik al heel lang.' Het beeld van de Van Bienen's over jongeren is eigenlijk niet veranderd. 'De jeugd moet net zo hun roots vinden als wij. Als alles in harmonie gaat is het goed', vinden zij. En, voegt meneer daar aan toe: 'Goede jeugd is altijd welkom en gerespecteerd. Slechteriken, of het nu Hollanders of Turken of wat dan ook zijn, moeten worden gestraft. Jongeren, zoals Lale, die studeren en goede banen krijgen zijn de sieraden van de maatschappij.' Na de filmvoorstelling gaan het echtpaar en Lale ieder weer terug naar hun eigen huis met een afspraak om snel samen weer iets leuks te gaan doen.

De uitzenddata voor het programma 'Op mijn stoep' op AT5

- Zondag 3 mei 21.05 uur *Familie van Bienen*
- Zondag 10 mei 21.05 uur *Mevrouw Bujs*
- Zondag 17 mei 21.05 uur *Mevrouw Vogel*
- Zondag 24 mei 21.05 uur *Familie van Hoorn*
- Zondag 31 mei 21.05 uur *Meneer Mastbroek*
- Zondag 7 juni 21.05 uur *Mevrouw van Duykeren*

Elke maandagmiddag om 17.30 uur en zaterdagmiddag om 15.00 uur worden de afleveringen herhaald.

Het avontuur tegemoet

We willen met dit project jong en oud met elkaar in contact laten komen

Mevrouw Van Bienen, regisseuse Julia von Graevenitz, Lale Dilmaç en de heer Van Bienen in De Drie Hoven

Hans van Fulpen

Willeke Stadtman en Harry Moeskops, bestuurders van OsiraGroep, hebben er een collega bij. Sinds de bestuurlijke fusie met Amstelring een feit is, maakt Hans van Fulpen, deel uit van de Raad van Bestuur van de nieuwe fusieorganisatie. Onder het motto 'de kracht van aandacht' gaan OsiraGroep en Amstelring hun positie op de markt van Amsterdam en omstreken handhaven en versterken en daarmee hun klanten nog beter bedienen. Van Fulpen over Amstelring, de fusie en de toekomst.

1 Hoe zou u Amstelring omschrijven? 'Amstelring is een leuke ambitieuze organisatie. Negen jaar geleden ontstaan uit een fusie tussen vijf partijen: een hele klus om al die organisaties en medewerkers op één rij te krijgen. Maar dat is gelukt. We gingen van start ten tijde van de 'modernisering AWBZ'. Toen zijn alle financiën, zowel van verpleging en verzorging als van thuiszorg, in één pot gestort en moesten zorgorganisaties zelf bepalen wat ze waar aan wilden uitgeven. Bij Amstelring hebben we toen integrale zorgregio's opgezet: 50 procent thuiszorg en 50 procent verzorging en verpleging. We waren de tweede organisatie in Nederland die een fusie realiseerde tussen thuiszorg en verpleeg- en verzorgingshuizen. Menig andere zorgorganisatie volgde ons daarin én in het werken met integrale zorgrayons. Amstelring heeft in ieder geval twee dingen waar we erg trots op zijn. Onze hele organisatie is HKZ gekwalificeerd, dat betekent dat een externe organisatie onze kwaliteit van werken heeft beoordeeld, en we hebben een goed geoliede klantenservice mét klantenvolgsysteem.'

2 Vanuit welke visie opereert Amstelring? 'Bij ons staat de cliënt centraal. Amstelring heeft in 2008 het project 'Eén voor de klant' afgerond: we hebben een goed geoliede klantenserviceorganisatie neergezet. Klanten bellen onze klantenservice en krijgen direct een duidelijk antwoord op hun vraag. Het bijbehorende klantenvolgsysteem maakt dat het contact met de klant zeer soepel verloopt. Het gezamenlijk motto van OsiraGroep en Amstelring is 'de kracht van aandacht'. We willen vooral aandacht hebben voor de cliënt en het interne bedrijf. Beter antwoord kunnen geven op de vragen van onze cliënten zowel op het gebied van thuiszorg, huis-houdelijke hulp als intramurale zorg.'

3 Waarom een fusie? 'Door de komst van de Wmo en de dynamiek in de thuiszorg is Amstelring als organisatie veranderd. We zijn kwetsbaarder geworden omdat we ons op één regio richten. Het werkgebied van Amstelring is Haarlemmermeer, Amstelveen, Uithoorn, Aalsmeer, Ouder-Amstel en Diemen. OsiraGroep beweegt zich in groot Amsterdam. Samen bestrijken we dus meerdere regio's. Samen staan we sterker als het gaat om de Wmo-aanbesteding en ook op het gebied van thuiszorg. Met de bestuurlijke fusie willen we de kwetsbaarheid verminderen en nog betere kwaliteit bieden aan onze klanten.'

4 Hoe ziet OsiraGroep-Amstelring er over vijf of tien jaar uit? 'Twee sterke merken in de zorg. Een organisatie die niet alles zelf hoeft te leveren maar veel goede relaties heeft met ziekenhuizen en huisartsen. Een organisatie ook waarvan cliënten denken 'daar moeten we zijn met onze vragen, daar krijgen we de informatie die we nodig hebben'. Klanten hoeven niet te weten hoe de ingewikkelde financiering van de zorg in elkaar steekt, wij maken hen wegwijs.'

5 En tenslotte, wie is Hans van Fulpen? 'Ik ben econoom van huis uit en werk al 18 jaar in de zorg. Een boeiende sector waarin dienstverlening centraal staat maar gelieerd is aan ICT, kwaliteit, vastgoed en nog veel meer. Voor de zorg, werkte ik in de volkshuisvesting. Daardoor heb ik nauwe contacten met woningbouwcoöperaties in Amsterdam. En alhoewel ik met mijn vrouw en vier kinderen in Hoofddorp woon, voelt Amsterdam niet vreemd.'

Aan wie zou u vijf vragen willen stellen? Stuur een e-mail naar fmeijer@osiragroep.nl

Kleinschalig wonen voor ouderen met dementie staat volop 'in te picture'. De afgelopen jaren nam het aantal woonvormen in Nederland sterk toe. Volgens Kenniscentrum Wonen-Zorg van Aedes-Actiz wordt in 2010 een kwart van de benodigde verpleeghuiscare voor mensen met dementie kleinschalig. Eind januari van dit jaar zegde staatssecretaris Bussemaker van Volksgezondheid, Welzijn en Sport tachtig miljoen euro toe om kleinschalig wonen verder te stimuleren. OsiraGroep heeft diverse kleinschalige woonvormen in Amsterdam: het kleurrijke wooncomplex Scala bijvoorbeeld, dat eind vorig jaar haar deuren opende.

Als het thuis niet meer gaat

We spreken van kleinschalig wonen, als een kleine groep mensen (zes tot acht personen), die intensieve zorg en ondersteuning nodig hebben, met elkaar in een groepswooning wonen. Dat kan in een aparte woning zijn, of een onderdeel van een grotere wooneenheid, bijvoorbeeld een verpleeg/verzorgingshuis.

Als thuis

Zoveel mogelijk wonen zoals iemand dat thuis gewend is; dat is de visie. Elke groepswooning bevat een gezamenlijke huiskamer en keuken en daarnaast heeft iedereen een eigen woon/slaapkamer. Het gewone dagelijkse leven gaat in een groepswooning zoveel mogelijk door, ook als mensen dementerend zijn. Ze doen, onder begeleiding van de woongroepbegeleider zelfstandig het huishouden. Ze koken, wassen af, kletsen, doen spelletjes, kijken tv en doen boodschappen. Ze bepalen zelf de

dagindeling en er is ruimte voor individuele aandacht.

Toch is groepswooning niet voor iedereen geschikt: sommige mensen worden onrustig in zo'n gezamenlijk huishouden of hebben zware zorg nodig. Kleinschalig wonen is vooral bedoeld voor licht dementerenden. Voor ernstig dementerenden is in de meeste gevallen opname in een verpleeghuis noodzakelijk. Op zo'n verpleegafdeling heeft de dementerende een eigen slaapkamer. Soms deelt men de slaapkamer met iemand anders. Overdag speelt het leven zich af in de gezamenlijke ruimtes.

Meer informatie: www.osiragroep.nl. Lees ook het verhaal over wonen in Scala in de vorige OsiraKrant (als pdf op de website).

lid worden van

Osira Ledenservice?

Bel voor meer informatie met (020) 756 00 62

Scala genomineerd Zuiderkerkprijs 2009

De jury van de Zuiderkerkprijs 2009 heeft elf woningbouwprojecten genomineerd, waaronder Scala. De Zuiderkerkprijs is een architectuurprijs die wordt toegekend aan zowel de opdrachtgever als de architect.

De jury heeft onder meer gekeken naar de relatie tussen gebouw en omgeving en naar wat het project toevoegt en teruggeeft aan de stad. Volgens de jurybeoorde-

ling is Scala een ontwerp met verrassende woningtypen met veel aandacht voor de relatie met de straat.

De winnaar werd het Kasteel, een gewaagd en inventief project in stadsdeel Oost/Watergraafsmeer.

De jury concludeert dat de bouwproductie in Amsterdam op een hoog peil staat.

Hoeveel pannenkoeken wil je? Zevenentwintig?

Weinig mensen zal het wat zeggen: de ziekte van Huntington, de erfelijke aandoening die bepaalde delen van de hersenen aantast. Onwillekeurige bewegingen die langzaam verergeren, persoonlijkheidsveranderingen en verstandelijke achteruitgang zijn enkele symptomen, waarvan de eerste zich tussen het 35^e en 45^e levensjaar uiten. **Ook vrij onbekend is dat Sint Jacob sinds tien jaar op de eerste verdieping een speciale Huntington-unit herbergt, de enige in Amsterdam.** Op een donderdagmiddag in februari bereiden activiteitenbegeleider Elina Broeren (30) en verpleegkundige Marsha Noom (34) de lunch: pannenkoeken.

Het ziet blauw van de rook in de woonkamer annex keukentje, waar de twaalf bewoners van de Huntington-unit geduldig afwachten. Zacht staat er Nederlandse muziek op. Marsha en Eline bakken de ene pannenkoek na de ander, wisselend met banaan of spek.

'In Nederland zijn zo'n 1.500 mensen met de ziekte van Huntington opgenomen', vertelt Elina, die sinds 2001 na haar MBO-opleiding Activiteitenbegeleiding op de afdeling werkt. 'Maar er zijn daarnaast veel mensen die niet weten dat ze het hebben. Bovendien is er veel ontkenning binnen families en komen sommigen in de psychiatrie of tussen dementerende ouderen terecht. Dat is heel erg, want daar is niet de structuur die nodig is.'

Genieten

Marsha zingt met de muziek mee terwijl ze de tafel dekt. 'Dag vader, dag moeder, dag zuster Ursula, ik zie het niet meer zitten, ik ga naar Amerika.' 'Hoeveel kun je op?' vraagt ze aan een mannelijke bewoner. 'Zevenentwintig', grapt hij. Daniela (48) woont nu een half jaar op de afdeling. 'Mijn arts dacht een jaar geleden dat ik Huntington had. Dat bleek na een bloedtest zo te zijn. Mijn moeder moet het ook gehad hebben. Eerst was het wennen, maar nu vind ik het wel leuk om hier te zijn, gezellig. Ik denk niet zo na over de toekomst, ik zie het wel.'

Inmiddels zijn er genoeg pannenkoeken gebakken. Marsha, Elina en enkele verzorgers helpen de bewoners met eten. Niet alles komt goed terecht; op de grond liggen verspreid pannenkoekstukjes. 'Vaak waren de bewoners gewend te horen wat ze niet konden', vertelt Marsha, bijna twee jaar werkzaam op de unit, als iedereen klaar is met eten. 'Nu wordt juist de nadruk gelegd op wat wel kan. De rust, continuïteit en positieve aandacht die we op een gespecialiseerde afdeling als deze geven, is nodig, anders krijg je dwangmatig gedrag, soms agressie. Ook de dagbesteding is erg belangrijk, alleen al muziek luisteren kan zoveel vrolijkheid opleveren. Bovendien uit je met muziek je gevoelens, wat vaak verbaal niet meer lukt.' De meeste bewoners wonen hier vijftien, twintig jaar, waarin ze steeds verder achteruitgaan. 'Dat is natuurlijk soms hartverscheurend om te zien. Maar je moet daar professioneel mee omgaan.' Huntingtonpatiënten overlijden niet aan de ziekte maar aan de gevolgen ervan, zoals longontsteking of verslikking. 'Ze krijgen langzaam maar moeite met slikken, daarom zorgen we tijdens het eten voor voldoende rust en hulp. Soms is gemalen voeding makkelijker. Maar ze genieten juist - net als wij - zo van lekker eten!'

Huntington-unit Ga voor meer informatie over de Huntington-unit naar www.osiragroep.nl (onder locaties-Sint Jacob-huntington-unit). Voor informatie over de ziekte kunt u terecht op de website van de patiëntenvereniging: www.huntington.nl.

Wonen & zinvolle dagbesteding

0800 - 366 84 79

Met creatieve, slimme oplossingen is zelfstandig wonen voor mensen met een lichamelijke beperking goed mogelijk. OsiraGroep heeft diverse locaties voor wonen met ondersteuning. Op zoek naar een mogelijkheid voor wonen of zinvolle dagbesteding?

Kijk op www.osiragroep.nl voor meer informatie of bel met Zorgadvies: T 0800-366 84 79.

Arkin in voormalig Amstelrade

Arkin, instelling voor verslavingszorg en geestelijke gezondheidszorg in Amsterdam, huist sinds kort tijdelijk in het voormalig Amstelrade op de Laan van Kronenburg en Uilenstede in Amstelveen. De jeugdkliniek, Novarum (centrum voor eetstoornissen) en psychotherapie zijn hier nu te vinden. Eind vorig jaar verhuisden de laatste Osira-cliënten uit voormalig Amstelrade. Arkin is per 1 september 2008 ontstaan uit een fusie tussen Jellinek-Mentrum en AMC de Meren.

Word lid of maak een ander lid

Bel voor meer informatie met (020) 756 00 62

Galafeest Vreugdehof

Eind januari gingen de medewerkers uit Regio Zuid uit hun dak tijdens een Galafeest op een boot. Debbie Brandon en Anja Schouten over hoe ze op dit idee zijn gekomen.

'In juli 2008 vertrokken wij naar verpleeghuis Humanitas in Rotterdam. Ter inspiratie en lering ontmoetten wij - een directeur, twee managers, zeven teamleiders, een coördinator activiteiten-begeleider, twee geestelijk verzorgers en een stafmedewerker - de directeur Hans Becker. Hij hanteert de 'ja-cultuur', en gaat uit van de mogelijkheden met zijn 'extended family'. Wij bezochten zijn reminiscentiemuseum en zagen daar een geweldige mooie galajurk uit de jaren dertig hangen. Een groepje vrouwelijke medewerkers was wild enthousiast en de directeur riep: 'Organiseer maar een galafeest.' Zo gezegd, zo gedaan! Om de samenwerkingsverbanden in de OsiraGroep te stimuleren, werden niet alleen de medewerkers van de zorgteams uitgenodigd (Regio Zuid), maar ook collega's van de groepspraktijk en het facilitair bedrijf. Eind januari was het Galafeest op een boot, een swingend samenzijn!'

Rectificatie

In het vorige nummer van de OsiraKrant stond op pagina 8/9 een interview met de vrijwilligers Catharina Tuijp en Yvonne Vleugels. Het volgende citaat van mevrouw Vleugels is verkeerd opgenomen in het stuk: 'Sint Jacob is niet meer zoals vroeger toen het als katholiek huis door nonnen werd gerund'.

Dit moet zijn: 'Sint Jacob is niet meer zoals vroeger toen het als katholiek huis door religieuzen werd gerund.'

DeFakkel

Column van een medewerker

'Elk streven, elk verlangen, begint met die schijnbaar eenvoudige vraag'

Wat vinden medewerkers van OsiraGroep van recente ontwikkelingen en gebeurtenissen? Mathea van Drogen (28), kwaliteitsadviseur bij OsiraGroep, heeft de fakkel aangenomen. Naar aanleiding van haar verjaardag, kwam bij haar de eenvoudige, maar ook filosofische vraag op: wat wil ik nou eigenlijk?

Een jarige Jet of Job wordt altijd belaagd met die ellendige vraag: 'Wat wil je hebben voor je verjaardag?', en ook ik ontkom er niet aan deze vraag te moeten beantwoorden. In de week dat ik dit stukje schrijf, ben ik jarig, en vraag ik me dus af wat ik nog zou kunnen toevoegen aan mijn reeds grote verzameling geluk.

Toen Alice in Wonderland aan de kat in de boom vroeg: 'Moet ik bij dit kruispunt linksaf of rechtsaf?', merkte de kat op: 'Dat hangt ervan af. Waar ga je heen?' Alice zei: 'Dat weet ik eigenlijk niet.' De kat zei: 'Als je niet weet waar je heen wilt, dan maakt het ook niet uit welke kant je op gaat.'

Elk streven, elk verlangen, elke hoop begint met die schijnbaar eenvoudige vraag: 'Wat wil ik nou eigenlijk?' Keer op keer valt het me op dat het beantwoorden van vragen, het formuleren van doelen, het helpen van anderen, het opzetten van projecten, eigenlijk alles wat we doen, telkens weer neerkomt op die ene vraag. Alleen al het beantwoorden van de vraag 'wat willen we nou echt?' lost de meeste problemen op. Des te nauwkeuriger we formuleren wat we willen, des te gemakkelijker het wordt om dat te bereiken.

Voor mijn verjaardag wil ik meer tijd doorbrengen met de mensen die mij het meest dierbaar zijn. Dat is wat ik voor mijn verjaardag wil, en op wonderlijke wijze heb mogen krijgen.

Mathea geeft de fakkel door aan: Carolien Mounoury, verzorgster in Team 1, Het Schouw

Reageren? fmeijer@osiragroep.nl

In juni
verschijnt
de volgende
editie!

Service

OsiraGroep heeft een gevarieerd aanbod aan wonen, zorg en welzijnsdiensten in Amsterdam, Amstelveen en Diemen. Verpleegd en verzorgd wonen is mogelijk in één van onze woonzorgcentra of complexen voor groepswonen. Mensen met een lichamelijke beperking die zelfstandig willen wonen, kunnen terecht in een van onze ondersteunend wonen locaties. Thuis hulp nodig? Wij bieden hulp in de huishouding, thuiszorg of mantelzorgondersteuning. Ook leveren wij thuiszorg en ondersteunende diensten in een groot aantal WIBO-woningen

(Wonen in Beschermd Omgeving). OsiraGroep heeft bovendien activiteitencentra, ontmoetingscentra en zorgsteunpunten. Tot slot, maken leden van de Osira Ledenservice gebruik van onze diensten op het gebied van wonen, huishouden, zorg, lichaam, advies en administratie.

Met vragen kunt u terecht bij onze zorgadviseurs:
T 0800 – 366 84 79

Kijk voor meer informatie op www.osiragroep.nl

Colofon

OsiraKrant is een uitgave van OsiraGroep, Amsterdam. Het is bestemd voor bewoners en externe cliënten, medewerkers en vrijwilligers en relaties van OsiraGroep

Hoofdredactie: Lex Staal, directeur Marketing, Kwaliteit & Innovatie
 Concept en eindredactie: Franka Meijer, afdeling Marketing & Communicatie OsiraGroep
 Teksten: Afdeling Marketing & Communicatie
 Fotografie: Lex de Lang, Cor Mantel en Arjan Bronkhorst
 Art direction en vormgeving: Cascade – visuele communicatie bv, Amsterdam
 Druk: Aranea Grafimedia, Zaandam
 Redactieadres: OsiraGroep, afdeling Marketing & Communicatie, Nachtwachtlaan 20, 1058 EA Amsterdam, T. (020) 756 00 90, e-mail: fmeijer@osiragroep.nl
 Oplage: 11.000 exemplaren

Wilt u reageren op dit nummer van OsiraKrant?
 Stuur een e-mail naar fmeijer@osiragroep.nl

A OsiraGroep hoofdkantoor

Nachtwachtlaan 20
1058 EA Amsterdam
Postbus 9225
1006 AE Amsterdam

T (020) 756 00 00
F (020) 756 00 03

B Groepswoon

C Amstelradelocatie

D Paramedisch centrum

E Ontmoetingscentrum

F Activiteitscentrum

Woonzorgcentrum

- 1 Bernardus
- 2 De Bogt/Westerbeer
- 3 De Drie Hoven
- 4 A.H. Gerhardhuis
- 5 De Klinker
- 6 Leo Polak
- 7 De Rietvinck
- 8 Het Schouw
- 9 Sint Jacob
- 10 Transferafdeling 7B - VUm
- 11 De Venser
- 12 Vreugdehof
- 13 Willem Dreeshuis